

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der undertiden vil ske prøveløsladelse på et tidspunkt, hvor der kun tilbagestår en forholdsvis kort reststraf (jfr. dog den i stk. 3 foreslåede bestemmelse). Med henblik på sådanne tilfælde er det af betydning, at forslaget til § 39, stk. 1, åbner mulighed for at anvende kortere prøvetider (1 år) end de gældende regler gør, og at der således ved prøvetidens fastsættelse kan tages hensyn til reststraffens længde.

Som det fremgår af hovedbegrundelsen for den foreslåede bestemmelse, er det justitsministeriets opfattelse, at der også for fanger, der udstår straffe på 5-9 måneder, er et væsentligt behov for tilsyn og eventuelt anden efterforsorg i forbindelse med løsladelsen. På den anden side kan det nok være tvivlsomt, om forsorgsbehovet er helt så fremtrædende her som med hensyn til fanger, der udstår længere straffe. Hertil kommer, at det over for personer med kort reststraf kan føles mindre rimeligt at sætte længere tids tilsyn og eventuelt andre vilkår i stedet for afsoning af reststraffen, når et behov for efterforsorg ikke er nogenlunde klart indiceret. Under hensyn hertil bør såvel spørgsmålet om anvendelse af tilsyn som spørgsmålet om tilsynstidens længde afgøres på grundlag af en bedømmelse af forholdene i det enkelte tilfælde, jfr. forslaget til § 39, stk. 2.

Til stk. 2. Denne bestemmelse hjemler en adgang til prøveløsladelse, når halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder, er udstået. Den svarer til dels til den gældende regel i § 38, stk. 3, men medens denne sidstnævnte regel hjemler adgang til prøveløsladelse, „når dette . . . må anses for begrundet i det enkelte tilfælde“, kræver den her foreslåede bestemmelse, at „særlige omstændigheder“ taler for løsladelse efter udståelse af halvdelen af straffetiden; den betyder således en indskrænkning i adgangen til halvtidsløsladelse. Efter den foreslåede ændring af § 38, stk. 1, vil stk. 2 kun få betydning med hensyn til straffe på over 6 måneders fængsel, og den tager her sigte på de undtagelsestilfælde, hvor særlige grunde, herunder navnlig mulighed for en særlig gunstig arbejdsmæssig placering, taler for, at der sker løsladelse en kortere tid, før to tredjedele af straffetiden er udstået.

Til stk. 3. Efter denne bestemmelse, der er ny, kan der i almindelighed ikke ske prøveløsladelse, når den resterende straffetid er under 30 dage. Denne bestemmelse, der svarer til en regel i den norske fængselslov, bygger på den opfattelse, at det i almindelighed må forekomme betænkeligt, at en fange, hvis reststraf er kortere end 30 dage,

i forbindelse med løsladelsen undergives bestemmelser om prøvetid, tilsyn m. v.

Til stk. 4. Bestemmelsen svarer til den gældende regel i § 38, stk. 2.

Til nr. 5 (§ 39).

Til stk. 1. Denne bestemmelse omhandler det grundvilkår, der er knyttet til enhver prøveløsladelse — at den pågældende ikke i prøvetiden begår nyt strafbart forhold.

Efter den gældende regel i § 40, stk. 1, varer prøvetiden, indtil den resterende straffetid er udløbet, dog mindst 2 år.

Efter den foreslåede bestemmelse fastsættes prøvetiden efter en konkret bedømmelse til mindst 1, højst 3 år. Dog kan der fastsættes en prøvetid på indtil 5 år, når den resterende straffetid overstiger 3 år.

Det er forudsat, at prøvetiden fortsat i de fleste tilfælde fastsættes til 2 år. Om behovet for, når reststraffen er forholdsvis kort, at fastsætte en kortere prøvetid, henvises til bemærkningerne vedrørende § 38, stk. 1.

Til stk. 2. Bestemmelsen angår de øvrige vilkår, der kan fastsættes for prøveløsladelse, det vil navnlig sige de vilkår, der kan danne grundlag for kontrol og forsorgsmæssigt arbejde med den løsladte.

I den gældende regel i § 38, stk. 4, bestemmes, at den prøveløsladte regelmæssigt sættes under tilsyn, og at der „til løsladelsen knyttes det vilkår, at han fører et . . . ordentligt liv samt overholder de ham af den tilsynsførende givne pålæg, ligesom der kan tilføjes yderligere vilkår“.

Det foreslås nu at udforme reglen om vilkår i noget nærmere tilknytning til de regler om betingede domme (§ 57), som blev indført i 1961.

Efter 1. pkt. i den foreslåede bestemmelse skal det i almindelighed fastsættes som vilkår, at den pågældende i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn og fører et ordentligt liv.

Bestemmelsen om tilsyn bygger på den erfaring, at langt de fleste prøveløsladte har behov for et tilsyns støtte i en overgangstid. I de tilfælde, hvor et sådant behov ikke foreligger, bør tilsyn naturligvis undlades. Den foreslåede bestemmelse peger på muligheden for at fastsætte en tilsynstid, der er kortere end prøvetiden, jfr. herved bemærkningerne til § 38, stk. 1.

Adgangen til i forbindelse med et tilsynsvilkår at fastsætte vilkår om, at den løsladte skal føre „et ordentligt liv“, er i overensstemmelse med de nugældende regler.